

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.205 van 12 februari 2001
in de zaak A. 96.701/IX-2543.**

In zake : Pierre DELILEZ,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. J. DE SMET,
kantoor houdende te WAREGEM,
Westerlaan 37/01

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGE en I. VOS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Pierre DELILEZ
op 23 oktober 2000 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het ministerieel
besluit van 1 augustus 2000 houdende intrekking van het
ministerieel besluit van 10 juli 2000 waarbij aan
verzoeker ontslag wordt verleend uit zijn ambt van
gerechtelijk afdelingsinspecteur bij het parket bij de
rechtbank van eerste aanleg te Brussel;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging
vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
adjunct-auditeur H. COLIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 20 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 januari 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. J. DE SMET, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat B. SCHIETYSER die, loco advocaten D. D'HOOGHE en I. VOS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord adjunct-auditeur H. COLIN, in zijn eensluidend advies, daartoe gemachtigd bij beslissing van de auditeur-generaal van 5 oktober 2000;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is gerechtelijk afdelingsinspector bij het parket bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, gedetacheerd bij de nationale brigade waar hij bedrijvig is in verband met de zogenaamde "Russische maffia".

1.2. Op 28 april 2000 zou lastens verzoeker een gerechtelijk onderzoek zijn geopend wegens corruptie.

1.3. Op 15 juni 2000 biedt verzoeker per 1 augustus 2000 zijn ontslag aan uit zijn functie van afdelingsinspecteur bij de gerechtelijke politie.

1.4. Op 22 juni 2000 verzoekt de minister van Justitie de procureur-generaal bij het hof van beroep te

Brussel zijn advies hieromtrent zo spoedig mogelijk te willen meedelen.

1.5. Op 28 juni 2000 adviseert de procureur-generaal het verzoek tot ontslag van verzoeker gunstig.

1.6. Bij ministerieel besluit van 10 juli 2000 wordt aan verzoeker met ingang van 1 augustus 2000 ontslag verleend uit zijn ambt van gerechtelijk afdelingsinspecteur bij het parket bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

1.7. Op 28 juli 2000 verstuurt het kabinet van de minister van Justitie een nota naar de dienst personeel van de gerechtelijke politie met het verzoek het ontslag verleend aan verzoeker bij hoogdringendheid in te trekken, gelet op het feit dat uit persknipsels blijkt dat lastens betrokkene een gerechtelijk onderzoek werd geopend. Tevens wordt gevraagd een ontwerp van ministerieel besluit op te stellen tot schorsing in het belang van de dienst na desbetreffend het advies van de procureur-generaal te Brussel te hebben ingewonnen.

Bij de nota zijn twee krantenknipsels gevoegd, waarin sprake is van een corruptieonderzoek dat door de Brusselse onderzoeksrechter Anne GRUWEZ is gestart tegen een topspeurder bij de nationale brigade van de gerechtelijke politie die al jaren de onderzoeken coördineert tegen de Russische maffia, speurder die inmiddels ontslag nam.

1.8. Per zeer dringende fax van 1 augustus 2000 bevestigt de procureur-generaal, met verwijzing naar een telefonisch onderhoud van 31 juli 2000 met het kabinet van de minister van Justitie, dat hij het voorstel tot intrekking van het ontslag van verzoeker gunstig adviseert. Daarbij wordt medegedeeld dat verzoeker momenteel het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek bij het parket te Brussel wegens corruptie, dat hij tot op

heden evenwel door de geadieerde onderzoeksrechter nog niet in verdenking werd gesteld, en dat, indien de minister de mening is toegedaan dat verzoeker in het belang van de dienst voorlopig in zijn ambt moet worden geschorst of tijdelijk overgeplaatst naar een andere brigade, hij hieromtrent gunstig adviseert.

1.9. Bij ministerieel besluit van 1 augustus 2000 wordt het ministerieel besluit van 10 juli 2000 waarbij aan verzoeker ontslag werd verleend, ingetrokken.

Dat besluit is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat lastens de heer DELILEZ, voornoemd, een gerechtelijk onderzoek werd geopend, door het ambt van onderzoeksrechter GRUWEZ te Brussel, gekend onder dossier nr. 101/200, namelijk uit hoofde van corruptie;

Overwegende dat het vrijwillige ontslag van de heer DELILEZ niet verenigbaar is met een eventuele rechtsvervolging op strafrechtelijk en disciplinair vlak, waarvan de eventuele gevolgen onverenigbaar zouden zijn met deze van een vrijwillig ontslag, meer in het bijzonder gelet op het feit dat op heden niet valt te voorzien of de tuchtsanctie van afzetting zal worden opgelegd;

Overwegende dat, in achtgenomen dat de heer DELILEZ het voorwerp uitmaakt van voornoemd gerechtelijk onderzoek, het ambt van de heer Procureur-generaal te Brussel zijn aanvankelijk gunstig advies herroept".

Verzoeker tekent op 23 augustus 2000 voor kennisneming van dat besluit.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten administratieve rechtshandeling kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending van de rechtszekerheidsnorm aanvoert; dat hij dienaangaande betoogt dat een regelmatige administratieve rechtshandeling die rechten toekent, omwille van de rechtszekerheid niet kan worden ingetrokken, dat moet worden aangenomen dat het ingetrokken ministerieel besluit van 10 juli 2000 inderdaad een regelmatige administratieve rechtshandeling is die rechten toekent, vermits dat besluit niet alleen op een volledig correcte manier tot stand is gekomen na voorafgaand overleg op het niveau van de nationale brigade bij de gerechtelijke politie en het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie, evenals na gunstig advies van de procureur-generaal te Brussel, maar daarenboven aan verzoeker bepaalde rechten toekent, waaronder de volledige vrijheid in doen en laten en van komen en gaan, en tevens verzoekers pensioenrechten vaststelt, rekening houdende met zijn loopbaan tot 1 augustus 2000, dat de overheid dan ook niet gerechtigd was dat besluit van 10 juli 2000 in te trekken, en dat hij noch voorafgaandelijk, noch nadien, op enigerlei wijze door een officiële instantie in opdracht van de procureur of de onderzoeksrechter is gehoord;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat, in tegenstelling tot een regelmatige administratieve rechtshandeling die rechten doet ontstaan, een onregelmatige administratieve rechtshande-

ling die geen rechten toekent (lees : die rechten toekent) daarentegen in beginsel, zij het onder bepaalde voorwaarden, wel kan worden ingetrokken, onder meer wanneer zij door bedrog is uitgelokt, dat in casu de beslissing van 10 juli 2000 waarbij aan verzoeker ontslag werd verleend onregelmatig is vermits ze aangetaast is door bedrog, wijl verzoeker ontslag heeft genomen zonder de overheid ervan in kennis te stellen dat hij het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek waarvan aangenomen moet worden dat het verband houdt met zijn functie, dat het opzet van verzoeker bedrieglijk is, vermits het kennelijk zijn bedoeling is om zich, door zijn vrijwillig ontslag, te onttrekken aan de tuchtprocedure en aan de gevolgen die hieraan verbonden zijn, bijvoorbeeld omdat hij, indien tot zijn afzetting besloten zou worden, het risico loopt om alsnog zijn pensioenrechten te verliezen, dat de overheid verzoeker op 10 juli 2000 nietsvermoedend ontslag verleende uit zijn ambt met ingang van 1 augustus 2000, maar nadien vast diende te stellen dat tegen verzoeker een gerechtelijk onderzoek loopt, dat in die omstandigheden de minister van Justitie alsnog op 1 augustus 2000 tot onmiddellijke intrekking van het besluit van 10 juli 2000 kon besluiten, en dat de omstandigheid dat verzoeker in het kader van het gerechtelijk onderzoek dat tegen hem loopt niet gehoord zou zijn geworden geen afbreuk doet aan het rechtszekerheidsbeginsel, vermits de onderzoeksrechter in het kader van het gerechtelijk onderzoek in het geheel niet verplicht is om de verdachte in te lichten met betrekking tot het verloop van het onderzoek, en er geen wettelijke verplichting bestaat voor de onderzoeksrechter om de verdachte te ondervragen, behalve indien hij een bevel tot aanhouding wil afleveren of de verdachte in beschuldiging wil stellen;

3.3.1. Overwegende dat het ministerieel besluit van 10 juli 2000 aan verzoeker rechten heeft toegekend; dat

administratieve rechtshandelingen welke rechten hebben doen ontstaan slechts kunnen worden ingetrokken indien zij door een onregelmatigheid zijn aangetast en dit - behoudens beroep bij de Raad van State - zolang de termijn van beroep bij de Raad van State niet verstreken is; dat zij buiten die termijn slechts uitzonderlijk kunnen worden ingetrokken, onder meer wanneer zij door bedrog zijn uitgelokt;

3.3.2. Overwegende dat blijkens de motivering van het bestreden intrekkingbesluit de onregelmatigheid van de ingetrokken rechtshandeling geacht moet worden hierin gelegen te zijn dat tegen verzoeker een gerechtelijk onderzoek aan de gang is en het vrijwillig ontslag eraan in de weg staat dat tegen verzoeker alsnog een tuchtvoordering wordt ingesteld, uiteraard op grond van de feiten die aan de basis liggen van het strafonderzoek; dat volgens de verwerende partij het ontslagbesluit door bedrog was uitgelokt, meer bepaald doordat verzoeker van het bestaan van dat gerechtelijk onderzoek geen melding had gemaakt;

3.3.3. Overwegende dat het ministerieel besluit waardoor aan verzoeker ontslag uit zijn ambt werd verleend blijkbaar ingetrokken werd vóór het verstrijken van de termijn waarbinnen er tegen een beroep bij de Raad van State kon worden ingesteld; dat het in beginsel dus leek te volstaan dat dit besluit door een onregelmatigheid was aangetast opdat de minister het vermocht in te trekken; dat derhalve eerst de vraag rijst of louter het feit dat tegen verzoeker een strafonderzoek aan de gang was de onregelmatigheid van het ingetrokken besluit aantoonde;

3.3.4. Overwegende dat wanneer tegen een ontslagnemende ambtenaar een gerechtelijk onderzoek aan de gang is, het de overheid die zulks weet voorzeker toekomt dat ontslag op die grond te weigeren; dat die handelwijze

zelfs voor de hand ligt; dat echter niet zo maar kan worden gesteld dat zij dat ontslag ook niet kan aanvaarden; dat zij immers uiteenlopende redenen kan hebben om dat wel te doen zoals, om ruchtbaarheid die haar eigen administratie in opspraak brengt te vermijden; dat bijgevolg de bijkomende vraag rijst in hoeverre het niet bekend zijn van de betrokken overheid met een gerechtelijk onderzoek tegen de ontslagnemende ambtenaar een onregelmatigheid uitmaakt;

3.3.5. Overwegende dat de verwerende partij zich bezwaarlijk op haar eigen onwetendheid dienaangaande kan beroepen, vooral nu verzoeker behoort tot de gerechtelijke politie en behoort tot het parket zelf bij de rechtbank waar een gerechtelijk onderzoek tegen hem zou zijn ingesteld; dat het bevreemdend voorkomt dat de verwerende partij dat laatste eerst via de pers vernomen heeft; dat zodoende de verwerende partij zich ook niet louter op haar eigen onwetendheid beroept, doch aanvoert dat het verzoeker toekwam haar in te lichten en dat, door zulks niet te doen, verzoeker met bedrieglijk inzicht heeft gehandeld; dat, inderdaad, alleen indien hij bedrieglijk heeft gehandeld zou kunnen worden aangenomen dat de ingetrokken handeling aangetast was door een onregelmatigheid die aan verzoeker toe te schrijven is, aangezien hij op het stuk niet geacht moet worden meer te weten dan zijn oversten;

3.3.6. Overwegende dat bedrieglijk inzicht niet wordt vermoed; dat, daargelaten de vraag of het bewijs van een bedrieglijk inzicht van de kant van verzoeker louter volgt uit het feit dat verzoeker op de hoogte was van het gerechtelijk onderzoek en hij dat heeft verzwegen toen hij zijn ontslag indiende, ook dan van bedrieglijk inzicht enkel sprake kan zijn indien verzoeker op 15 juni 2000, zijnde de dag waarop hij zijn ontslag indiende, van het bestaan van dat onderzoek op de hoogte was; dat verzoeker zulks steeds heeft ontkend;

dat zijn stelling op dat stuk des te aannemelijker voorkomt daar ook zijn hiërarchische meerderen er niet van op de hoogte bleken te zijn en verzoeker zelfs tot op de dag van vandaag nog nooit is ondervraagd, noch door een onderzoeksrechter, noch door een parket-magistraat, noch door een andere collega belast met het onderzoek; dat de verwerende partij dat niet ontkent; dat zij geen gegevens verstrekt om aan te tonen dat verzoeker wel degelijk kennis had van dat gerechtelijk onderzoek op het ogenblik dat hij zijn ontslag indiende; dat daarenboven noch de krantenknipsels die de rechtstreekse aanleiding vormden voor het bestreden intrekingsbesluit, noch de fax van 1 augustus 2000 van de procureur-generaal, waarbij deze het voorstel tot intrekking van het ontslag gunstig adviseert, noch het bestreden besluit zelf hiervan op enigerlei wijze gewag maakten; dat de op 23 augustus 2000 door verzoeker afgelegde verklaring tenslotte, dat hij bij het indienen van zijn ontslag geenszins op de hoogte was van het bestaan van een gerechtelijk onderzoek, zonder enige opmerking door de procureur-generaal aan de verwerende partij werd bezorgd; dat, overigens, de verklaring welke verzoeker voor zijn verzoek tot ontslagverlening verstrekt, niet ongeloofwaardig klinkt;

3.3.7. Overwegende dat in de huidige stand van de rechtspleging niet kan worden besloten dat het ingetrokken ministerieel besluit door een zodanige onregelmatigheid was aangetast dat de verwerende partij het kon intrekken; dat het middel ernstig is;

4.1. Overwegende dat verzoeker als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert dat, gezien het bestreden besluit de aanvaarding van zijn vrijwillig ontslag intrekt, hij zich in de onmogelijkheid bevindt andere bezoldigde prestaties uit te oefenen zoals hij gewenst had, dat hij als het ware op professioneel vlak geïmmobiliseerd wordt, geen nieuwe carrière buiten de

politiedienst kan opstarten, doch integendeel verplicht wordt opnieuw het werk op te nemen dat hem psychisch zo zwaar viel dat het voor hem ondraaglijk was, waardoor hij besloot er definitief mee te stoppen; dat hij meent dat hem in concreto niet verweten kan worden niet eerder een verzoek tot schorsing te hebben ingediend, vermits hij erop rekende dat de overheid ingevolge de afsluiting van het gerechtelijk onderzoek dan toch zijn ontslag zou aanvaarden; dat verzoeker stelt dat hij niet enkel morele, materiële en professionele nadelen ondervindt, maar ook intellectuele en familiale nadelen en dat daarnaast een procedure ten gronde op zich niet tot een nuttige oplossing van het geschil zal leiden, zodat enkel een snelle juridische oplossing soelaas kan brengen;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat, in zoverre verzoeker een moreel nadeel aanvoert, zulk een nadeel in beginsel geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel is omdat dit nadeel kan worden goedge maakt door de morele voldoening welke een annulatiearrest teweegbrengt, waaraan nog toegevoegd moet worden dat verzoeker op dit ogenblik voorlopig geschorst is en dan ook de facto niet gedwongen wordt om zijn werk op te nemen; dat, in zoverre verzoeker een materieel nadeel inroept, de verwerende partij opwerpt dat hij zeer summier is op dat punt : voor zover verzoeker hiermee op enig financieel nadeel zou doelen, is een financieel nadeel in principe altijd herstelbaar, ook in geval van weigering van een vrijwillig ontslag, terwijl afgezien hiervan verzoeker geen concrete gegevens aanvoert omtrent de aard en de omvang van een eventueel financieel nadeel, hetgeen overigens ook geldt voor de ingeroepen intellectuele en familiale nadelen; dat in zoverre verzoeker een professioneel nadeel inroept, de verwerende partij de mening is toegedaan dat hij geen enkel concreet gegeven aanvoert met betrekking tot een eventuele nieuwe professionele loopbaan, dat bovendien

de eventuele schending van grondrechten als de vrijheid van beroep en de vrije arbeidskeuze op zichzelf niet kan worden aangemerkt als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de verwerende partij tenslotte stelt dat het nadeel door verzoeker zelf blijkbaar niet voldoende ernstig werd geacht, nu hij tot de laatste dag heeft gewacht om zijn vordering tot schorsing in te stellen, dat hij er redelijkerwijze niet op kon rekenen dat de overheid bij de loutere afsluiting van het gerechtelijk onderzoek zijn ontslag zou aanvaarden, vermits in de motivering van de bestreden beslissing ook uitdrukkelijk verwezen wordt naar de onverenigbaarheid van een vrijwillig ontslag met de rechtsvervolging op disciplinair vlak, zodat ook het tuchtonderzoek diende te zijn afgerond alvorens verzoeker redelijkerwijze erop zou kunnen rekenen dat zijn ontslag zou worden aanvaard;

4.3. Overwegende dat het nadeel dat verzoeker aanvoert niet zozeer van morele of van financiële aard is; dat toen aan verzoeker bij ministerieel besluit van 10 juli 2000 ontslag werd verleend hij uiteraard de bedoeling had een nieuwe beroepsloopbaan te starten buiten de gerechtelijke politie en hij over de volledige vrijheid beschikte om dat naar eigen inzicht na te streven; dat de intrekking van dat besluit hem van de ene dag op de andere al zijn vooruitzichten heeft ontnomen; dat hij zich intussen in een precaire situatie bevindt, niet in staat om vaste verbintenissen aan te gaan; dat zulks een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt, ook in de veronderstelling dat verzoeker thans nog geen concrete plannen heeft; dat de termijn om een vordering tot schorsing bij de Raad van State in te stellen zestig dagen bedraagt en in de onderhavige zaak niet blijkt dat het nadeel hetwelk verzoeker aanvoert van die aard is dat enkel een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid het kan verhelpen; dat het gevaar van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel genoegzaam is aangetoond,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 1 augustus 2000, houdende intrekking van het ministerieel besluit van 10 juli 2000 waarbij aan Pierre DELILEZ ontslag wordt verleend uit zijn ambt van gerechtelijk afdelingsinspecteur bij het parket bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twaalf februari 2000 en een, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

J. DE BRABANDERE.